

Tato práce pojednává o estetické zkušenosti u francouzských filosofů Jean-Françoise Lyotarda a Emanuela Lévinase. Oba ji rozumí jako zkušenosti smyslové, při níž se však setkáváme s nesmyslovým. V první řadě je pozornost zaměřena na Lyotardovu koncepci, je popsán koncept nemateriální matérie, gesto, jehož prostřednictvím o sobě matérie dává vědět, role umělce vůči uměleckému dílu, ale zejména hrůza a úzkost, kterou matérie vyvolává. Následně se text věnuje Lévinasovi a jeho konceptu neosobního bytí, s nímž matérii ztotožňuje, je popsán exotismus díla a za pomoci Blanchotova Temného Tomáše přiblížena podobná úzkost zakoušená v rámci této estetické události. Přístupy obou myslitelů jsou srovnávány a jsou odhalovány zásadní protiklady v jejich koncepcích (tím nejdůležitějším je odlišná příčina úzkosti, kterou v nás umělecká matérie vyvolává), což je podstatné zejména pro nápadnou podobnost obou koncepcí.